

Pogorzela, dnia 02.12. 2024 r.

OŚ.6220.02.9.2024

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 113 § 1 oraz art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), w związku z żądaniem strony o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej, wyrażonym we wniosku Inwestora: Marcin Goździcki, Wziąchów 11, 63-860 Pogorzela w imieniu którego występuje Pełnomocnik Maciej Pawłowski, Ugrzele 1, 63-714 Kobierno, z dnia 26.09.2024 r. (data wpływu do Urzędu 30.09.2024r.)

postanawiam

odmówić sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w decyzji Burmistrz Pogorzeli z dnia 06.06.2024r. znak OŚ.6220.02.6.2024 dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa obory wolnostanowiskowej wraz z niezbędną infrastrukturą” planowanego do realizacji na działkach nr ewid. 206 i 232, obręb Wziąchów-Paradów, gmina Pogorzela

UZASADNIENIE

W dniu 30.09.2024r. do Burmistrz Pogorzeli wpłynął wniosek o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 06.06.2024r. znak OŚ.6220.02.6.2024 dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa obory wolnostanowiskowej wraz z niezbędną infrastrukturą” planowanego do realizacji na działkach nr ewid. 206 i 232, obręb Wziąchów-Paradów, gmina Pogorzela.

Wnioskodawca w swoim wniosku z dnia 26.09.2024r. wnosi o sprostowanie zapisu w uzasadnieniu do Decyzji oraz w charakterystyce będącej jej załącznikiem w taki sposób że:

Jest: „Gnojowica będzie spływała z mat do kanałów gnojowych, a z nich poprzez ruszty do podziemnego, szczelnego, żelbetowego zbiornika o pojemności 476 m³”.

Powinno być: „Gnojowica będzie spływała z mat do kanałów gnojowych, a z nich poprzez ruszty do podziemnego, szczelnego, żelbetowego zbiornika o pojemności nie mniejszej niż 476 m³”

Pismem z dnia 09.10.2024r. znak OŚ.6220.02.8.2024 Burmistrz Pogorzeli wystąpiła z pismem do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu z prośbą o opinię, czy zmianę o którą wnioskuje Inwestor można sprostować, bez przeprowadzenia nowego postępowania.

Pismem z dnia 20.11.2024r. znak WOO-IV.4220.295.2024.KJ.4 Regionalny Dyrektor udzielił odpowiedzi, że jako organ wpadkowy biorący udział w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie obory wolnostanowiskowej wraz z niezbędną infrastrukturą planowanego do realizacji na działkach nr ewid. 206 i 232, obręb Wziąchów-Paradów, gmina Pogorzela zajął stanowisko wydając postanowienie o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w przedmiotowej sprawie. Opinia ta została uwzględniona w postępowaniu Burmistrz Pogorzeli zakończonym wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 06.06.2024 r., znak: OŚ.6220.02.6.2024. Ponadto wskazał, że w orzecznictwie przyjęto pogląd, iż sprostowaniu mogą podlegać tylko oczywiste omyłki pisarskie takie jak widoczne, wbrew zamierzeniu organu niewłaściwe użycie wyrazu, widocznie mylna pisownia, widoczne niezamierzone opuszczenie jednego lub więcej wyrazów (wyrok z 27 kwietnia 2016 r. sygn. VI SA/Wa 522/16 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie). Powyższe wyklucza prowadzenie jakiegokolwiek postępowania wyjaśniającego.

Podstawę prawną rozpatrzenia wniosku oraz wydania przedmiotowego postanowienia stanowił art. 113 § 1 KPA. Zgodnie z tym przepisem organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony sprostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez ten organ decyzjach.

Kodeks postępowania administracyjnego nie zawiera definicji "błędu pisarskiego", "błędu rachunkowego" oraz "oczywistej omyłki". Bogate i utrwalone orzecznictwo w tym zakresie pozwala jednak w pełni uchwycić znaczenie tych pojęć.

Należy zatem wskazać, iż błąd rachunkowy oznacza omyłkę w wykonaniu działania matematycznego, np. dodawania lub dzielenia, a błąd pisarski – widoczne, wbrew zamierzeniu władzy, niewłaściwe użycie wyrazu, widocznie mylną pisownię albo widoczne niezamierzone opuszczenie jednego lub więcej wyrazów. Oczywiste omyłki to zaś wyłącznie omyłki co do swej istoty stojące na równi z błędami pisarskimi, a zatem tylko omyłki polegające na tym, że w decyzji wyrażono coś, co widocznie jest niezgodne z myślą wyrażoną niedwuznacznie przez władzę, a zostało wypowiedziane tylko przez przeoczenie, niewłaściwy dobór słów itp. (wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 13 stycznia 1932 r., L. rej 8334/30, cyt. za; E. Iserzon, Postępowanie administracyjne. Komentarz, Kraków 1937, s. 179-

180). Choć powołane wyżej orzeczenie wydane zostało na gruncie nieobowiązującego już rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. Nr 36, poz. 341 ze zm.), to wyrażony w nim pogląd, wobec zbliżonej regulacji instytucji sprostowania decyzji uregulowanej w KPA oraz wskazanym wyżej rozporządzeniu, zachowuje pełną aktualność.

Wymaga zdecydowanego podkreślenia, iż sprostowanie decyzji nie może wykraczać poza granice określone w art. 113 K.p.a. Przyjęta w tym przepisie klasyfikacja wad jest wyczerpująca. Te wady decyzji charakteryzuje przy tym "oczywistość", stanowiąca równocześnie normę dopuszczalności sprostowania. Wynika z tego, że sprostowanie nie może prowadzić do zmiany merytorycznej orzeczenia. Oczywistość błędu pisarskiego, rachunkowego czy też innego powinna wynikać bądź z natury samego błędu, bądź z porównania rozstrzygnięcia z uzasadnieniem, z treścią wniosku, czy też innymi okolicznościami. W szczególności oczywista omyłka w rozumieniu wyżej wymienionego przepisu to widoczne, niezgodne z zamierzonym, niewłaściwe użycie wyrazu, widocznie mylna pisownia, czy też opuszczenie jakiegoś wyrazu (por. wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 10 lutego 1994 r., sygn. akt SA/Kr 723/93, ONSA 1995, nr 2, poz. 65).

Istotą instytucji sprostowania decyzji jest zatem eliminowanie tych błędów i omyłek występujących w decyzjach administracyjnych, które są oczywiste, a dodatkowo takich, które nie są wynikiem mylnego ustalenia stanu faktycznego lub mylnego zastosowania przepisu prawa.

Zauważyć należy, że kwestionowany warunek decyzji jest elementem określonym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, jako organ wysoko wyspecjalizowany w zakresie ochrony środowiska na podstawie stanu faktycznego sprawy.

Jeżeli Wnioskodawca uznał powyższe ustalenia za błędne, to zgodnie z pouczeniem zawartym w decyzji może korzystać z przysługującego mu prawa do złożenia odwołania.

Instytucja sprostowania decyzji służyć ma, jak już wskazano wyżej, tylko i wyłącznie usuwaniu błędów pisarskich i rachunkowych i innych oczywistych omyłek, jakie się w tej decyzji znalazły. Sporny zapis decyzji nie ma charakteru oczywistej omyłki.

POUCZENIE

Na niniejsze postanowienie służy stronie zażalenie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Lesznie za pośrednictwem Burmistrz Pogorzeli w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.

Przed upływem terminu do wniesienia zażalenia strona może zrzec się prawa do wniesienia zażalenia wobec tutejszego organu, który wydał postanowienie. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia zażalenia przez ostatnią ze stron postępowania, postanowienie staje się ostateczne i prawomocne.

Otrzymują:

1. Wnioskodawca za pośrednictwem Pełnomocnika
2. a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, ul. J. H. Dąbrowskiego 79, 60-529 Poznań
2. Strony postępowania